

РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. Варна , 16.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 32 СЪСТАВ в публично заседание на четиринадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Албена Славова

при участието на секретаря Незавет Ар. Исаева
като разгледа докладваното от Албена Славова Административно наказателно дело № 20213110200875 по описа за 2021 година

УСТАНОВИ:

Производството е образувано по жалба на В.С.Б против НП № ВН-44-16/15.06.2020 г. на Началника на РДНСК – Варна, с което на основание чл. 232 ал.1 т.2 пр. 1от ЗУТ му е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 145 ал.2 пр.2, вр. с ал.1 т.1 от ЗУТ.

В жалбата се излагат твърдения, че НП е постановено при допуснати нарушения на материалния и на процесуалния закон, като се сочи, че твърдяното нарушение е недоказано по несъмнен и категоричен начин, съотв. НП е необосновано. Оспорват се констатациите, че ПИ 3980 попада в устройствена зона „Гз”, в която не се допуска жилищно застрояване съгласно ОУП на Община Варна и правила и нормативи за прилагането му, одобрени със Заповед НОРД-02-14-2197/03.09.2012г. на МРРБ. Сочи се, че с Решение № 322-4 от 29.05.2000г. на Общински съвет- Варна, на осн. чл. 25 ал.3 от ЗАТУРБ Община- Варна създава нови селищни образувания с местно значение, между които и СО „Боровец-юг”, където се намира ПИ 3980, като със заповед №РД-1-7706/467/ от 04.12.2002г. и Заповед №РД-1-7706/68/ от 11.03.2003г. на Областен Управител на Област Варна е одобрен плана на новообразуваните имоти на м."Боровец-юг", част от който е и ПИ 3980, а с решение №2134-8 по Протокол 21/24.03.2010г. на Общински съвет - Варна е одобрен ПУП-ПУР на СО „Боровец-юг” съотв. съгласно приложената в административната преписка, скица №15-

47319/Об.02.2017г. от СГКК-гр.Варна, за имот ПИ 3980, трайното предназначение на територията е „урбанизирана“. Цитира се нормата на чл.103а ал.1 от ЗУТ, според която в проекта за общ устройствен план се съобразяват предвижданията на заварените подробни устройствени планове, одобрени до датата на издаването на разрешенията по чл. 124 от ЗУТ. Формира се извод, че ОУП на Община - Варна и правила и нормативи за прилагането му, одобрени със Заповед №РД-02-14-2197/03.09.2012г. на МРРБ, не може да предвижда промяна на предназначението, начина и характера на застрояване на поземлените имоти, за които е налице одобрен подробен устройствен план, какъвто е конкретния случай. Цитира се и нормата на чл.7.(1) т.2 б."б" от Правила и нормативи за прилагане на общия устройствен план на Община – Варна, според която в извън урбанизираните територии се обособява устройствени зони и самостоятелни терени защитни и противоерозионни гори, зелени зони и защитни пояси по чл. 5, ал.2 от Закона за горите. Излага се становище, че доколкото ПИ 3980, кв.151, с идентификатор 10135.5413.3980, по плана на с.о. „Боровец-юг“, район „Аспарухово“, гр.Варна се намира в урбанизирана територия, за която има одобрен ПУП-ПУР, ограниченията предвидени в ОУП за зона Г „з“ не следва да се припознават за относими към законосъобразността на Разрешение за строеж №171/24.09.2019г., издадено от Главния архитект на Община Варна, ведно със съгласуваните и одобрени инвестиционни проекти за строеж: „Еднофамилна жилищна сграда“, находящ се в ПИ 3980, кв.151 с идентификатор 10135.5413.3980, по плана на с.о. „Боровец-юг“, район „Аспарухово“, гр. Варна. Твърди се, че попадането на гореописания поземлен имот в графичната част на зона Г „з“ на ОУП е техническа грешка, която се отстранява по искане на Кмета на Община- Варна. Излагат се доводи за приложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Искане се НП да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано, а при условията на евентуалност – да се намали размерът на наложената административна санкция.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Радев който в съдебно заседание поддържа жалбата с наведените в нея основания. В заседание по същество пледира НП да бъде отменено с оглед изложените в жалбата аргументи. Искане се присъждане в полза на въззивника на сторените от него разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно уведомена изпраща представител – юк Кармине, която поддържа жалбата с наведените в нея основания. В заседание по същество пледира НП да бъде потвърдено с оглед изложените в същото аргументи, както и предвид приобщените по делото съдебни актове, видно от които е потвърден административния акт, с който е отменено издаденото от въззивника разрешение за строеж. Искане се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел актосъставителя – М.Д., на длъжност старши инспектор в РДНСК. Приобщени са към материалите по делото материалите по АНП, както и писмо с рег. № АУ051130ВН_001ВН/27.05.2021 г. на Дирекция АГУП при Община -Варна и писмо с вх.№ 10309/20.05.2021 г. с приложени заврени за вярност с оригинала копие на решение №139/05.02.2020 г., постановено по адм.дело № 3229/2019 г. на Административен съд-Варна и на решение № 14650/26.11.2020 г., постановено по адм.дело № 4733/2020 г. по описа на Административен съд -Варна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следната фактическа обстановка:

На 08.10.2019 г. св. М.Д., старши инспектор в РДНСК-Варна извършила, проверка по реда на чл.156, ал.1 от ЗУТ на наличните строителни книжа и законосъобразността на разрешение за строеж /РС/ № 171/24.09.2019г., издадено от главния архитект на Община Варна. В хода на проверката е установено, че с горесцитираното строително разрешение и според съгласувания и одобрен, от арх. В.Б, инвестиционен проект, в поземлен имот ПИ 3980, кв.151 /с идентификатор 10135.5413.3980/, по плана на С.О. „Боровец-юг“, район „Аспарухово“, гр. Варна е предвидено изграждането на „Еднофамилна жилищна сграда“. При проверката е констатирано, че поземления имот попада в устройствена категория: Група горски устройствени зони и самостоятелни терени, устройствена зона: Гз - защитни и противоерозионни гори, зелени зони и защитни пояси по чл.5, ал.2 от Закона за горите /ЗГ/, определена с Общия устройствен план /ОУП/ на Община Варна и правила и нормативи за прилагането му, одобрени със заповед № РД-02-142200/03.09.2012г. на МРРБ и Специфични правила и нормативи към окончателния проект на ОУП на Община Варна, одобрени със заповед № РД-02-14- 2197/03.09.2012г. на МРРБ.

При проверката е съобразено, че съгласно Приложение № 1: Показатели за устройство и застрояване към правилата и нормативите за прилагане на плана към ОУП на гр. Варна - предназначението, основните и допълващи функции, ограничения и изисквания при изработването на ПУП за имоти попадащи в зона „Гз“ е „предимно в зоната на активно влияние и имат водоохранни, противоерозионни и мелиоративни функции, като се допуска изграждане на противоерозионни и мелиоративни съоръжения, елементи на техническата инфраструктура и се забранява намаляване на лесистостта в рамките на устройствената зона, а се допуска изграждане на обекти и съоръжения по чл.153, ал.1, точки 1,2,3,5,6 и 7 от ЗГ без промяна предназначението на горите“.

От цитираната нормативна уредба е формиран извод, че в устройствена зона „Гз“ на ОУП на гр. Варна, не се допуска жилищно застрояване, поради което за тази зона не

са заложени устройствени показатели - максимална плътност на застрояване/Пл./, Кинт и мин. озеленена площ.

С оглед на изложеното и констатирано, че инвестиционният проект е съгласуван от въззивникът в качеството му на главен архитект при Община -Варна в нарушение на правилата и нормативите за разполагане на застрояването в зона „Гз" по ОУП на Община Варна, като напълно противоречащ на „Специфични правила и нормативи към окончателния проект на ОУП на Община Варна.

Въз основа на така установените факти на въззивника е съставен АУАН за това, на 24.09.2019г. в гр. Варна в качеството си на главен архитект на Община-Варна е съгласувал и одобрил инвестиционни проекти на строеж: „Еднофамилна жилищна сграда", находяща се в ПИ 3980 /с идентификатор 10135.5413.3980/, кв.151, по плана на С.О. „Боровец-юг", район Аспарухово, гр. Варна. в нарушение на правилата и нормативите за разполагане на застрояването в зона „Гз" по ОУП на Община Варна, като напълно противоречащ на „Специфични правила и нормативи към окончателния проект на ОУП на Община Варна, като не е изпълнил задълженията си по чл.145, ал.2, предл.2 от ЗУТ, във връзка с чл.145, ал.1, т.1 от ЗУТ за проверка на съответствието на инвестиционните проекти с предвижданията на подробния устройствен план и правилата и нормативите за разполагане на застрояването, съгласно определената устройствена зона по ОУП.

Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което на основание чл. 232 ал.1 т.2 вр. ал.1 т.2 от ЗУТ е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника и на същия е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Гореописаната фактическа обстановка се установява безспорно от събраните по делото писмени доказателства по АНП, както и от гласните доказателства и писмени доказателства приобщени към делото, които преценени в тяхната съвкупност са логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност, обоснованост, и справедливост на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление № ВН-44-16/15.06.2020г. е издадено от компетентен орган - съгласно чл.222 ал.1 т.15 от ЗУТ /, според която началникът на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице налага предвидените в този закон

глоби и имуществени санкции за всички категории строежи и видно от заверено копие на Заповед № РД-13-1711/13.06.2019 г. на Началника на ДНСК.

АУАН е издаден от компетентно длъжностно лице, с оглед установените по делото данни за длъжността на актосъставителя и съгласно разпоредбата на чл. 238 ал.2 от ЗУТ.

Административно-наказателното производство е образувано и НП е издадено в рамките на сроковете, визирани в нормата на чл. 34 от ЗАНН.

В хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Като разгледа жалбата по същество, съдът констатира от правна и фактическа страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 145 ал.1 от ЗУТ техническите или работните инвестиционни проекти се съгласуват и одобряват от главния архитект на общината (района) . Според нормата на чл. 145 ал.2 от ЗУТ Съгласуването на инвестиционните проекти по ал. 1 се състои в проверка на съответствието им с предвижданията на подробния устройствен план и правилата и нормативите за разполагане на застрояването и устройствените показатели.

От събраните по делото доказателства се установява , че за съответния имот няма изготвен и одобрен подробен устройствен план.

В чл. 45, ал.1 от Наредба № 8 от 14.06.2001 г. на МРРБ за обема и съдържанието на устройствените планове, законодателят изчерпателно е посочил какви могат да бъдат видовете подробни устройствени планове по чл. 110, ал.1 от ЗУТ, според устройствените цели и задачи и в зависимост от конкретната необходимост. В т. 3 на цитираната норма са посочени плановете за улична регулация, като се конкретизира, че този вид план служи за регулация само на улици и на поземлени имоти за обекти публична собственост. Изложените доводи са в подкрепа на изводите на АНО, че с изработения и влязъл в сила ПУП-ПУР, за територията на СО „Боровец-юг“, в която попада процесния имот, не се определят вътрешните регулационни граници на самия имот, както и показателите на застрояването в него. Наличието на ПУП-ПУР сочи, че е налична регулация единствено по отношение на лицето на процесния имот, а именно – към улицата, като с този план не са определени останалите регулационни граници -страничните и към дъното на имота. Наличието на одобрен и влязъл в сила ПУП ПУР за прилежащата територия /СО „Боровец-юг“/ не може да замени необходимостта от изработване на ПУП-ПРЗ за процесния имот а наличието на влязла в сила кадастрална карта не променя този извод , тъй като същата няма характеристиките на акт, с който

се определят регулационните граници на имотите, както и видът и характерът на застрояването в тях. Тези характеристика на конкретните имоти се определят единствено с ПУП-ПРЗ с оглед разпоредбата на чл.112, ал.1 от ЗУТ. Без да са определени регулационните граници на имота е невъзможно да се определят и конкретните параметри на застрояването в имота, линиите на застрояване задължителни и/или ограничителни. Към момента на издаване на оспорената заповед имотът на жалбоподателя е регулиран единствено и само откъм улицата по силата на ПУП-ПУР за СО „Боровец - юг“, от което се налага извода, че имотът не представлява урегулиран поземлен имот по смисъла на легалната дефиниция на понятието, дадено в разпоредбата на т. 11 на § 5 към ДР на ЗУТ, според която „Урегулиран поземлен имот“ или „Урегулиран имот“ е поземлен имот, за който с подробен устройствен план са определени граници, достъп от улица, път или алея, конкретно предназначение и режим на устройство.

В подкрепа на посочения извод е и приобщеното чрез АНП копие на Протокол № 6 от заседанието на ЕСУТ при Община-Варна , проведено на 21.02.2017 г. от съдържанието на който е видно, че през 2017 г. е иницирано производство за изработване на ПУП-ПРЗ за процесния имот, приключило с отказ за изработване на такъв. Отказът е мотивиран с аргумента, че заданието по чл. 125 от: ЗУТ, приложено към заявлението за откриване на това производство, противоречи на Специфичните правила и нормативи към окончателния проект на ОУП за гр. Варна, което е в съответствие с констатациите в обжалваното НП, че съгласувания проект от главния архитект на Община Варна противоречи на характеристиките на зоната, в която попада имотът на жалбоподателя - зона „Гз“, която не допуска жилищно строителство.

Същевременно, според показателите за устройство и застрояване към правилата и нормативите за прилагане на ОУП на гр. Варна по Приложение № 1,/което се явява ноторно известен факт, доколкото е публикувано на интернет страницата на Община - Варна на интернет адрес https://agup.varna.bg/attachments/article/97/prilojeniel_pravila_normativi.pdf/ ,предвид характера на устройствената зона „Гз“, в която попада имотът на жалбоподателя „Защитни и противоерозионни гори, зелени зони и защитни пояси по чл.5, ал.2 от Закона за горите“, не е предвидено застрояване, респективно - не са определени показатели за застрояване в същата зона.

Поради изложеното, съдът счита че по делото е безспорно установено, че въззивникът е осъществил нарушението, описано в обжалваното НП, с оглед на което законосъобразно е ангажирана отговорността му на основание чл. 232 ал.2 пр.1 от ЗУТ , доколкото посочената санкционна разпоредба предвижда допуснатото нарушение в хипотезата си.

Съдът счита, че в случая не са налице предпоставките за прилагане нормата на чл. 28 от ЗАНН, съотв. нарушението не е маловажно такова. Със същото са застрашени значими обществени интереси, поради което обществената му опасност не е явно незначителна.

Като взе предвид, че административното наказание е наложено в минималния предвиден в закона размер, съдът счете, че не следва да се произнася по въпроса за индивидуализацията на същото.

Поради изложените съображения, съдът счита че жалбата е неоснователна и

обжалваното НП следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано.

С оглед направеното искане от процесуалния представител на въззивника за присъждане на сторените по делото разноси, съотв. искането на АНО за присъждане на юрисконсултско такова, съдът установи от правна страна следното:

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за разноси на въззиваемата страна на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120 лева. Производството по делото не е с фактическа или правна сложност, същото е приключило в едно съдебно заседание поради което и доколкото процесуалният представител на въззивника е взел участие в проведените по делото съдебни заседания следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение към минималния предвиден в нормата размер, но над него, а именно в размер на 100 /сто/ лева.

С оглед изхода на делото следва да се остави без уважение искането на въззивника да присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № ВН-44-16/15.06.2020 г. на Началника на РДНСК – Варна, с което на В.С.Б на основание чл. 232 ал.1 т.2 от ЗУТ му е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. чл. 145 ал.2 пр.2, вр. с ал.1 т.1 от от ЗУТ.

ОСЪЖДА В.С.Б **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ДНСК сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във вр. с чл. 78 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд- Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____